

The effects of local heat therapy in the posterior part of chest on physiologic parameters in the patients with acute coronary syndrome: a randomized double-blind placebo-controlled clinical trial

Mohammadian B., MSc¹, Mohammadpur A., PhD², Nematollahi M.R., PhD³, Jamiyati E., BS⁴

1. Lecturer, Department of Anesthesiology and Operation Room, Paramedical School, Gonabad University of Medical Science, Gonabad, Iran.

2. Associate Professor, Department of Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Gonabad University of Medical Science, Gonabad, Iran (Corresponding Author), Tel:+98-51-57223028, dr.mohammadpour@gmu.ac.ir.

3. Assistant Professor, Department of Medical, Medical School, Gonabad University of Medical Science, Gonabad, Iran.

4. MSc Student in Critical Care Nursing, Student Research Committee, Gonabad University of Medical Sciences, Gonabad, Iran.

ABSTRACT

Background and Aim: Treatment and management of the symptoms of acute coronary syndrome (ACS) are very important. Pharmacological and non-pharmacological measures have been used for the relief of symptoms in these patients. The aim of this study was to investigate the effects of local heat therapy on physiologic parameters in the patients with ACS.

Methods and Materials: In this randomized placebo-controlled clinical trial we randomly allocated 50 patients with acute coronary syndrome to either placebo or experimental groups. Patients in the experimental group received chest local heat therapy by using a hot pack warmed to 50°C, and the control group received the same therapy by a hot pack warmed to 37°C. Local heat therapy was administered for four 23-minute sessions for two consecutive days. Heart rate, respiratory rate, arterial blood pressure and blood oxygen saturation were measured before and after the study. We used a questionnaire for demographic data and a data sheet for recording physiologic parameters. Using SPSS v. 16, data were analyzed by descriptive statistics and statistical tests such as paired and independent t-test, Mann-Whitney U-test and Wilcoxon signed rank test.

Results: Before and after the study, the groups did not differ significantly in terms of diastolic blood pressure and heart rate. There were no significant differences between the groups in relation to systolic blood pressure, respiratory rate and oxygen saturation before the intervention. However, after intervention, systolic blood pressure ($p<0/001$) and respiratory rate ($p=0/027$) decreased and oxygen saturation increased significantly ($p=0/003$) in the experimental group compared to those in the control group.

Conclusion: The study findings confirmed the effectiveness of local heat therapy in improving physiologic parameters in the patients with ACS.

Keywords: Acute coronary syndrome, Local heat therapy, Physiologic parameters.

Received: Jul 27, 2016 Accepted: Nov 14, 2016

تأثیر گرمادرمانی موضعی قسمت خلفی قفسه سینه بر شاخص‌های فیزیولوژیک بیماران مبتلا به سندروم کرونری حاد: یک کارآزمایی بالینی شاهد دار و سوکور

جول محمدیان^۱، علی محمدپور^۲، محمود رضا نعمت‌اللهی^۳، هشتاد جمعیتی^۴

^۱. مری، گروه انتقال عمل و هوشیاری، دانشکده پرایزدکی، دانشگاه علوم پزشکی گناباد، گناباد، ایران

^۲. دانشیان، گروه پرستاری، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی گناباد، گناباد، ایران (مؤلف مسؤول)، تلفن ثابت: ۰۵۱-۵۷۲۲۳۰۲۸؛

dr.mohammadpour@gmu.ac.ir

^۳. استادیار، دانشکده پرایزدکی، دانشگاه علوم پزشکی گناباد، گناباد، ایران

^۴. دانشجوی کارشناسی ارشد ویژه پرستاری، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی گناباد، گناباد، ایران

چکیده

ذمینه و هدف: درمان و تسکین علایم در مرحله حاد سندروم کرونری اهمیت زیادی دارد. جهت تسکین علایم در بیماران مبتلا به سندروم کرونری حاد از اقدامات درمانی دارویی و غیر دارویی مختلفی استفاده می‌شود. این پژوهش با هدف تعیین تأثیر گرمادرمانی موضعی بر شاخص‌های فیزیولوژیک مبتلایان به سندروم کرونری حاد انجام شد.

روش پژوهی: این مطالعه تجربی در سال ۱۳۹۴ در بخش می‌سی یو بیمارستان ۲۲ بهمن گناباد انجام شد. ۵۰ بیمار با تشخیص سندروم کرونری حاد بطور تصادفی به دو گروه شاهد و آزمون تقسیم شدند. در گروه آزمون گرمادرمانی موضعی قسمت خلفی قفسه سینه با درجه حرارت ۰.۵ و در گروه شاهد با ۰.۷ درجه سانتیگراد به مدت ۲۳ دقیقه ۴ بار انجام شد. قبل و بعد از مداخله فشار خون، ضربان قلب، تنفس و درصد اشباع اکسیژن ثبت شد. ابزار گردآوری داده‌ها فرم ثبت اطلاعات جمعیت شناختی و فرم ثبت شاخص‌های فیزیولوژیک بود. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی و آزمون‌های آماری تی مستقل و زوجی، من-وینتی و ولکاگسون در نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ استفاده شد.

یافته‌ها: بر اساس یافته‌ها فشار خون دیاستولیک و ضربان قلب بیماران در دو گروه قبل و بعد از مداخله اختلاف معناداری نداشت ($P=0.05$). فشار خون سیستولیک، تعداد تنفس و درصد اشباع اکسیژن قبل از مداخله در دو گروه اختلاف معنی داری نداشت، اما پس از مداخله در گروه آزمون فشار خون سیستولیک ($P=0.001$) و تعداد تنفس ($P=0.027$) نسبت به گروه شاهد کاهش معنادار داشت و درصد اشباع اکسیژن از افزایش معناداری برخوردار بود ($P=0.003$).

نتیجه گیری: نتایج مطالعه نشان‌دهنده تأثیر مثبت گرمادرمانی موضعی بر بهبود شاخص‌های فیزیولوژیک بیماران مبتلا به سندروم کرونری حاد می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: گرمادرمانی موضعی، سندروم کرونری حاد، شاخص‌های فیزیولوژیک

وصول مقاله: ۹۵/۵/۹ اصلاحیه نهایی: ۹۵/۷/۱۹ پذیرش: ۹۵/۸/۲۲

کلیم بلوکرها و داروهای آرامیش استفاده می شود که عوارض ناخواسته قابل توجهی به همراه دارند (۱). با این حال، داروها در کنار ایجاد اثرات درمانی، با عوارض جانبی مختلفی همراه هستند. به همین دلایل در کنار این داروها از مداخلات پرستاری غیر دارویی نیز در تسکین علایم استفاده می شود. یکی از روش های غیر دارویی پیشنهادی جهت تسکین علایم این بیماران گرمادرمانی است که با مکابیم های مختلفی می تواند علایم این بیماران را بهبود بخشد.

گرمادرمانی با منفع کردن عروق و افزایش جریان خون ناحیه ملتهب و آسیب دیده، متابولیت های سمی مانند هیستانین و برادی کینین را از محل دور کرده و اکسیژن رسانی را بهبود می بخشد، در نتیجه می توان انتظار داشت که علایم این بیماران را بهبود بخشد (۷). از طرفی گرمادرمانی با تحریک گیرنده های گرمایی سبب کاهش انقباض عضلات صاف دیواره عروق و در نتیجه گشاد شدن آنها می شود و از این طریق باعث بهبود علایم می شود. همچنین گرمادرمانی باعث کاهش فعالیت اعصاب سمهاییک و کاهش انقباض عضلات صاف دیواره عروق و بهبود علایم می شود (۸). لذا در چنین شرایطی می تواند در بهبود علایم و شخص های عملکردی قلب و عروق اثر مثبت داشته باشد. جهت گرمادرمانی از روش های مختلفی مانند گرمادرمانی موضعی، سونا و حمام آب گرم استفاده می شود. یکی از این روش های گرمادرمانی موضعی گرمادرمانی هدایتی با هات پگ (hot pack) است. هات پگ که به آب گرم مخصوص است که گرمای مرتبط تولید می کند و ضمن گرم کردن و افزایش جریان خون ناحیه، گرم را به بافت های عمقی تر نیز منتقل می کند (۹). روش های گرمادرمانی در بیماری های قلبی به صورت عمومی برسی و نتایج مطلوبی از آن حاصل گردیده است. تحقیقات نشان داده است که سونا و گرمادرمانی کل بدن

مقدمه

بیماری های عروق کرونر شایعترین بیماری های قلبی هستند که مهمترین علت مرگ و میر در جهان به حساب می آیند (۱). حدود ۴۶ درصد از کل موارد مرگ و میر در ایران مربوط به بیماری های عروق کرونر می باشد (۲). سندروم حاد کرونری (ACS) به گروهی از اختلالات قلبی اطلاق می گردد که با درجات متفاوت ایسکمی مشخص می شود. معمول ترین حالت آن آئزین ناپایدار (UA)، سکته قلبی با صعود قطعه ST (STEMI) و سکته قلبی بدون صعود قطعه ST (NSTEMI) می باشد (۳).

تظاهرات بالینی در این بیماران شامل درد قفسه سینه، تعریق، تنگی نفس و احساس خنگی، تاکیکاردی، استفراغ، تفسیرات فشار خون اغلب به صورت پر فشاری خون، اضطراب و احساس در شرف مرگ بودن است که تمامی این موارد باعث پذیر شدن تعادل عرضه و تقاضای اکسیژن به میکاردن شده و روند ایسکمی را تشید می کند (۴). از طرفی بیماران مبتلا به سندروم کرونری حاد در طی بستری، سطوح متفاوتی از اضطراب را تجربه می کنند که حلت آن می تواند به خاطر بستری شدن در بیمارستان، ترس از مرگ و همچنین ترس از سکته مجدد و بطور کلی ترس از ناشانه ها باشد (۵) که باعث آزاد شدن کاتکول آینه ها و ایجاد واکنشهای فیزیولوژیک از جمله افزایش فشار خون، ضربان قلب، افزایش تعداد تنفس و بروز تنگی نفس و در نتیجه پیشرفت ایسکمی میکارد می شود (۶).

درمان و تسکین علایم در مرحله حاد سندروم کرونری اهمیت زیادی دارد و تا حدود زیادی باعث کاهش عوارض و مرگ و میر بیماران می شود. اهداف اصلی در درمان و مراقبت از این بیماران، برقراری جریان خون میکارد، تسکین علایم، پیشگیری از پیشرفت ایسکمی میکارد و کاهش اضطراب آنها می باشد (۳). جهت تسکین علایم در این بیماران از داروهایی مانند نیترواتها، بتا بلوکرهای، مخدّرهای،

وضعیت همودینامیک، آرتسی های بطنی، عملکرد آندوتیال عروقی و عملکرد سیستم هصی اتونومیک و حلایم بیماران (Congestive Heart Failure) CHF را بهبود می پخشد (۱۰).

با توجه به وضعیت بیماران مبتلا به سندروم کرونری حاد امکان استفاده از سونا و گرمادرماتی کل بدنه در مرحله حاد بیماری امکانهای نمی باشد، با این حال گرمادرماتی قسمه سینه به صورت موضعی در قسمت قدام قسمه سینه طبق نتایج مطالعه محمدپور و همکاران در مرحله حاد بیماری امکانهای و موجب بهبود حلایم و شاخص های فیزیولوژیک بیماران مبتلا به سندروم کرونری حاد می شود (۱۱). اما از آنجایی که استفاده از کیسه آب گرم در قسمت قدام قسمه سینه با توجه به وزن آن و خصای مخصوص شده مختصرا برای بیماران ایجاد ناراحتی می کند، به نظر می رسد گرمادرماتی موضعی در قسمت خلفی قلب، از آنجایی که کیسه آب گرم پشت بیمار قرار گرفته و بیمار بر روی آن می خوابد، ممکن است ضمن ایجاد آرامش پیشتر در این بیماران همانند گرمادرماتی قسمت قدام قسمه سینه در بهبود علایم بیماران مبتلا به سندروم کرونری حاد مؤثر باشد. لذا مطالعه‌ی حاضر با هدف انجام گرمادرماتی موضعی در قسمت خلفی قسمه سینه و بررسی تاثیر آن بر شاخص های فیزیولوژیک بیماران مبتلا به سندروم کرونری حاد طراحی و انجام شد.

روش پژوهش

این پژوهش یک مطالعه تجربی شاهد دار تصادفی موازی و دو سو کرد می باشد که در سال ۱۳۹۴ به مدت ۵ ماه در بخش CCU بیمارستان ۲۲ بهمن شهرستان گناوه انجام شد. نمونه های پژوهش بیماران با تشخیص قطعی سندروم کرونری حاد بودند. حجم نمونه با استفاده از مطالعه مقدماتی بر اساس فرمول مقایسه میانگین های دو گروه با توان آزمون ۰/۸۰ و ضریب اطمینان ۰/۹۵ بیمار برای هر گروه تعیین

شد که با در نظر گرفتن احتمال ریزش نمونه ها، حجم نهایی نمونه ها ۲۵ بیمار برای هر گروه در نظر گرفته شد.

متغیرهای ورود به مطالعه شامل: وجود تشخیص قطعی سندروم کرونری حاد توسط پزشک متخصص، داشتن وضعیت پایدار فیزیولوژیک جهت پاسخگیری به سوالات، عدم اختیار به الکل و مواد مخدر، عدم ابتلاء به دیابت، نداشتن بیماری های عضلانی و اسکلتی قسمه سینه یا بیماری های گوارشی در زمان ایجاد بیماری، توانایی صحبت کردن و در کم کامل زبان فارسی، نداشتن بیماری های روحی و روانی، عدم وجود تورم، زخم، خراشیدگی و قرمزی در ناحیه قسمه سینه، ضربان قلب بیش از ۶۰ ضربه در دقیقه و فشار خون سیستولیک بالاتر از ۹۰ میلی متر جیوو و BMI بین ۱۷/۵ تا ۲۵ بودند. متغیرهای خروج از مطالعه شامل عدم تسلیل به ادامه شرکت در مطالعه و هر گونه شرایط بالینی که نیازمند اقدام تشخیصی و درمانی خاص بوده و با نظر متخصص قلب و حروف گرمادرماتی موضعی برای بیمار ممکن نباشد، بودند.

جهت گردآوری داده ها از پرسشنامه شامل دو بخش اطلاعات جمعیت شناختی و مربوط به بیماری و بخش دوم فرم ثبت فشار خون سیستولیک و دیاستولیک، ضربان قلب / نفس و درصد اشباع اکسیژن خون شریانی استفاده شد. جهت اندازه گیری این موارد از مانیتورینگ SADAT ساخت کشور ایران که یک دستگاه استاندارد است، استفاده شد به منظور افزایش پایایی این دستگاه، قبل از استفاده از ابزار و به تابع در طی مطالعه این پارامترها توسط یک دستگاه مانیتورینگ استاندارد دیگر چک و نتایج مقایسه شد.

پس از تأیید کیته اخلاقی دانشگاه و اخذ مجوز کتبی از مشولان بیمارستان ۲۲ بهمن گتاباد، از تاریخ ۹۳/۱۱/۲۵ تا ۹۴/۳/۲۹ همه روزه به این بیمارستان مراجعه می شد و بر اساس متغیرهای ورود به مطالعه، توضیحات لازم درباره

واضح برای بیماران در مورد اهداف و روش پژوهش به صورت چهره به چهره، رضایتمند آگاهانه کتبی اخذ می شد. این مطالعه در پایگاه کارآزمایی بالینی ایران با کد IRCT2015081312878N2 به ثبت رسیده است.

داده ها توسط نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ تجزیه و تحلیل شد. از آمار توصیفی (میانگین، انحراف میانی و فراوانی) چهت توصیف داده ها استفاده شد، برای مقایسه داده های جمعیت شناختی دو گروه از آزمونهای آماری تی مستقل، کای دو و آزمون دقیق فیشر استفاده شد. چهت تعیین ترتیبی داده از آزمون کولسوگروف اسپیرنوف استفاده شد. برای مقایسه متغیرهای کمی بین دو گروه آزمون و پلاسیو قبل و بعد از مداخله، در صورت نرمال بودن از آزمون α مستقل و در صورت نرمال نبودن توزیع داده ها از آزمون ناپارامتری من- ویتش استفاده شد. برای مقایسه متغیرهای کمی قبل و بعد از مداخله در هر گروه، در صورت نرمان بودن توزیع داده ها از آزمون آزوچی، و در صورت عدم نرمال بودن از آزمون ناپارامتری ویکاکسون استفاده شد. مقادیر P در سطح کمتر از 0.05 معنی دار لحاظ گردید.

یافته ها

نتایج نشان داد که محدوده سنی نمونه ها ۲۹ تا ۸۹ سال و میانگین سنی آن ها در گروه شاهد 54.0 ± 14.4 و در گروه آزمون 50.7 ± 15.1 بود. ۷۰٪ بیماران سابقه بستری قبلی داشتند. از نظر اطلاعات جمعیت شناختی و مربوط به بیمارستان، سابقه خانوادگی بیماری های قلبی و نوع سندروم کرونری بین دو گروه شاهد و آزمون تفاوت آماری معناداری مشاهده نشد (>0.05). همچنین تفاوت آماری معناداری بین دو گروه از نظر داروهای مورد استفاده مشاهده

طرح پژوهشی به افراد وابد شرایط ارایه و در صورت رضایت، فرم رضایت آگاهانه چهت شرکت در مطالعه توسط آنان تکمیل می گردید. پس از اخذ رضایت کمی از واحدهای پژوهش، نمونه ها بر مبنای بلوک های جایگشتنی به دو گروه آزمون و شاهد (هر کدام ۲۵ نفر) تقسیم شدند. بیماران از قرار داشتن در گروه آزمون و یا شاهد اطلاعی نداشتند. پژوهشگر اصلی لیست تشخیص تصادفی را ایجاد کرده و هات پگ ها را کد گذاری نمود. سپس در هر دو گروه درمان های روئین بیماری علیق تجویز مخصوص قلب و عروق انجام می شد و ۲ ساعت بعد از ورود بیمار به ۰۰۱۱ مداخله شروع می شد. هات پگ توسط دستگاه های هات پگ در آب ۷۵ درجه سانتیگراد گرم می شد و سپس در حوله مخصوص قرار داده و در قسمت خلفی قفسه سینه گذاشته می شد که در نهایت درجه حرارت ۵۰ درجه را به بیمار متصل می کرد (هات پگ در ناحیه مهره های سینه ای ۴ تا ۱۱ قرار داده شده و بیمار در پوزیشن سوپاین روی هات پگ قرار می گرفت). طول دوره گرمادرمانی ۳۳ دقیقه بود. همزمان در گروه شاهد نیز از هات پگ مشابه به گروه آزمون با درجه حرارت ۳۷ درجه سانتیگراد استفاده شد. گرمادرمانی هر ۱۲ ساعت به مدت ۲ روز برای بیمار انجام شد. قبل و بعد از گرمادرمانی فشارخون سیستولیک و دیاستولیک، ضربان قلب، تنفس و درصد اشباع اکسیژن خون شریانی در هر دو گروه سنجیده و ثبت شد. پرستار بالینی که هات پگ را بر روی سینه بیمار قرار می داد در این پژوهش نقش دیگری نداشت و نسبت به فرضیه مطالعه کور بود. کمک پژوهشگری که ضربان قلب، فشارخون، تنفس و پالس اکسیمتری را اندازه گیری و ثبت می نمود از قرار داشتن بیمار در گروه آزمون و یا شاهد بی اطلاع بود.

این پژوهش در کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی گلاباد با کد ۷۵. GMU.REC.1393.75 تأیید شده است. به منظور رعایت ملاحظات اخلاقی پس از ارایه توضیحات کافی و

نشد ($p > 0.05$) و دو گروه دارای ویژگی های مشابه بودند (جدول ۱).

تفاوت آماری معناداری در فشار خون سیستولیک و دیاستولیک، ضربان قلب، تعداد تنفس و درصد اشبع اکسیژن قبل و بعد از مداخله در گروه شاهد مشاهده نشد ($p > 0.05$). اما تفاوت آماری معناداری در فشار خون سیستولیک ($p < 0.001$) و دیاستولیک ($p < 0.001$)، ضربان قلب ($p < 0.001$) و تعداد تنفس ($p < 0.001$) قبل و بعد از مداخله در گروه آزمون وجود داشت، بطوریکه تسامی متغیرهای ذکر شده بعد از مداخله نسبت به قبل به طور معناداری کاهش یافت. همچنین در گروه آزمون درصد اشبع اکسیژن به طور معناداری پس از مداخله افزایش داشت ($p < 0.001$) (جدول ۲).

قبل و بعد از مداخله تفاوت آماری معناداری از نظر فشارخون دیاستولیک و تعداد ضربان قلب بین دو گروه

جدول ۱: مقایسه مشخصات جمیعت دنائختی و مربوط به بیماری در دو گروه شاهد و آزمون

p-value	گروه شاهد (۲۸ نیمه)	گروه آزمون (۲۸ نیمه)	متغیر
$p = 0.79$	94.0 ± 14.4	95.2 ± 15.13	سن (انحراف معیار \pm میانگین)
$p = 0.15$	۱۰ (۲۰)	۱۰ (۲۰)	زن
	۱۵ (۳۰)	۱۰ (۲۰)	مرد
$p = 0.44$	۱۳ (۲۷)	۱۹ (۴۴)	ساققه پستوی
	۱۱ (۲۰)	۹ (۱۹)	تمداد (درصد)
$p = 0.09$	۹ (۱۷/۲)	۱۱ (۲۲/۲)	ساققه خانوادگی
	۲۲ (۲۲/۷)	۲۲ (۲۲/۷)	تمداد (درصد)
$p = 0.25$	۱۸ (۳۷)	۱۶ (۳۶)	نوع بیماری
	۷ (۱۴)	۱۱ (۲۲)	تمداد (درصد)
$p = 0.79$	۲۲ (۴۴)	۱۹ (۴۹)	نیترات ها
	۸ (۱۶)	۱۲ (۲۴)	با بلورکرما
$p = 0.14$	۱۲ (۲۰)	۷ (۱۴)	مهارکننده های ACE
	۹ (۱۷)	۷ (۱۴)	تمداد (درصد)
$p = 1$	۵ (۱۰)	۲ (۴)	دیورتیک ها
$p = 0.4$	۵ (۱۰)	۲ (۴)	کلیم بلورکرما

The results of the independent sample t-test.

The results of the chi-square test.

The results of the Fisher's Exact test.

جدول ۲: مقایسه فشار خون، ضربان قلب، تنفس، درصد اشیاع آکسیزن خون شریانی در دو گروه شاهد و آزمون

p-value	بعد از مداخله		قبل از مداخله		گروه	فشار خون سیستولیک
	Mean±SD	Mean±SD	Mean±SD	Mean±SD		
p<0.001	105/47±23/28	127/17±23/23	گروه آزمون	p-value	گروه آزمون	فشار خون سیستولیک
p=0.7%	121/17±19/17	121/19±19/19	گروه شاهد		گروه شاهد	
p<0.001	p<0.001		p=0.9%			
p<0.001	71/19±11/19	76/23±11/17	گروه آزمون	p-value	گروه آزمون	فشار خون دیاستولیک
p=0.1%	76/23±11/17	76/23±12/19	گروه شاهد		گروه شاهد	
p=0.1%	p=0.1%		p=0.9%			
p<0.001	99/87±11/11	97/87±12/11	گروه آزمون	p-value	گروه آزمون	ضربان قلب
p=0.1%	95/92±10/94	92/87±10/35	گروه شاهد		گروه شاهد	
p=0.1%	p=0.1%		p=0.8%			
p<0.001	15/32±3/12	16/20±3/19	گروه آزمون	p-value	گروه آزمون	تنفس
p=0.1%	16/32±3/18	16/19±3/15	گروه شاهد		گروه شاهد	
p=0.1%	p=0.1%		p=0.001			
p<0.001	99/19±2/15	95/12±3/17	گروه آزمون	p-value	گروه آزمون	درصد اشیاع آکسیزن
p=0.1%	95/19±2/15	95/10±2/10	گروه شاهد		گروه شاهد	
p=0.1%	p=0.003		p=0.7%			

The results of the Wilcoxon signed rank test

The results of the Mann-Whitney test

The results of the independent sample t-test

The results of the paired sample t-test

در این خصوص تابع مطالعه Imamora و همکاران نیز

نشان داد که سونا عملکرد آندوتلیوم عروقی را در افراد با ریسک فاکتورهای عروقی کرونا بهبود می بخشند، تابع این مطالعه نشان داد که فشار خون سیستولیک و دیاستولیک بعد از ۲ هفته سونا کاهش یافت (۱۳). یافته های این مطالعات با مطالعه حاضر همخوانی دارد، از طرفی در مطالعه محمدپور و همکاران نیز فشار خون سیستولیک و دیاستولیک پس از گرمادرمانی موضعی قسمه سینه در گروه آزمون کاهش آماری معناداری داشت (۱۱)، که تابع مطالعه حاضر را حمایت می کند.

علاوه بر این Kihara و همکاران نیز در اتفاق داشت که تکرار سونا باعث بهبود عملکرد آندوتلیوم عروقی و بهبود علایم

مجله علمی طالشكاه علوم پزشکی کردستان / ۹۰/ ۲۰/ ۲۰۰ / طوری و آذینهای ۱۴۰۰

بحث

تابع نشان داد که گرمادرمانی موضعی قسمه سینه در بیماران مبتلا به متود کرونری حاد باعث کاهش فشار خون سیستولیک و دیاستولیک، می شود. تابع مطالعه Sobajima و همکاران نشان داد که سونا باعث افزایش فاکتور رشد آندوتلیال عروقی و بهبود عملکرد سلول های آندوتلیال عروق و به دنبال آن افزایش تولید اکسید نیتریک و پروستاسیکلین ها توسط سلول های آندوتلیال می شود و از این طریق موجب گشاد شدن عروق می شوند (۱۲). گرمادرمانی موضعی نیز می تواند بطور مشابهی مکاتیسم فوق را سبب گردد و موجب بهبود فشار خون شود.

بالینی در بیماران مبتلا به CHF می‌شود. نتایج این مطالعه نشان داد که فشار خون سیستولیک بعد از دو هفته گرمادرمانی کاهش داشت اما فشار خون دیاستولیک تغییری نداشت (۱۶). در مطالعه ما فشار خون دیاستولیک پس از گرمادرمانی کاهش یافت، اما در این مطالعه تغییری نداشت، علت تفاوت در نتایج را می‌توان به تفاوت در نوع مداخله و آزمودنی ها نسبت داد.

از طرفی در مطالعه Miyamoto و همکاران نیز سونادرمانی موجب کاهش فشار خون سیستولیک شد. نتایج این مطالعه نشان داد که سونای مکرر علایم و تحمل به ورزش را در بیماران مبتلا به CHF بهبود می‌بخشد (۱۵). در این خصوصی Miyata و Suk Sohn و همکاران (۱۷) و گرمکاران نیز در مطالعه خود دریافتند که سونادرمانی فشار خون سیستولیک و دیاستولیک را کاهش می‌دهد (۱۶). در این مطالعه علیرغم کاهش در فشار خون سیستولیک و دیاستولیک در گروه سونادرمانی، بین دو گروه سونادرمانی و کشتر تفاوت آماری معناداری از این نظر وجود نداشت. اما در مطالعه حاضر در فشار خون سیستولیک بعد از گرمادرمانی اختلاف آماری معناداری بین دو گروه مشاهده شد.

اما در مطالعه Tič و همکاران، فشار خون سیستولیک در گروه سونادرمانی و گروه حمام آب گرم بعد از مداخله تغییر نکرد، ولی فشار خون دیاستولیک در هر دو گروه بعد از مداخله کاهش یافت، هر چند که در گروه حمام آب گرم تفاوت آماری معناداری نداشت (۱۸). این در حالی است که در مطالعه ما فشار خون سیستولیک پس از گرمادرمانی در گروه آزمون بطور معناداری نسبت به گروه پلاسبو کاهش یافت. علت تفاوت نتایج این مطالعه با مطالعه حاضر را می‌توان به نوع مداخله نسبت داد که در مطالعه آنها حمام آب گرم و سونا، اما در مطالعه ما گرمادرمانی موضعی مورد استفاده قرار گرفته بود.

از طرفی در مطالعه محمدپور و همکاران نیز فشار خون سیستولیک و دیاستولیک پس از گرمادرمانی موضعی قفسه سینه در گروه آزمون کاهش آماری معناداری داشت (۱۱)، که نتایج مطالعه حاضر را حمایت می‌کند.

در توجیه علمی کاهش فشار خون سیستولیک و دیاستولیک در مطالعه حاضر می‌توان گفت که گرمادرمانی موضعی می‌تواند با افزایش جریان خون عروق در ناحیه گرمادرمانی و دور کردن واسطه‌های التهابی و همچنین با تحریک گیرنده‌های گرمایی پوست و بافت‌های عمیق ترا باعث گشاد شدن عروق و کاهش فشار خون شود. از طرفی با توجه به این که در بیماران مبتلا به متدرم کرونری حاد عملکرد آندوتیلیوم عروق به واسطه عوامل مختلف تغییر آترواسکلروز به دلیل جلوگیری از ساخت اکسید نیتریک مختلف است، بشایرین گرمادرمانی موضعی در این بیماران بهبود عملکرد آندوتیلیوم عروق، افزایش تولید اکسید نیتریک و در نتیجه گشاد شدن عروق را موجب می‌شود و از این طریق موجب کاهش مقاومت عروق سیستولیک و کاهش فشار خون شود. همچنین گرمادرمانی موضعی قفسه سینه می‌تواند باعث کاهش فعالیت اعصاب سمهاتیک شد، و در نتیجه کاهش انتقباض عضلات صاف دیواره عروق و کاهش فشار خون را سبب شود.

در مطالعه حاضر تعداد ضربان قلب، تنفس بیماران و درصد اشباع اکسیژن بعد از گرمادرمانی موضعی قفسه سینه بهبود قابل ملاحظه ای داشت. Kihara و همکاران دریافتند که سونا بهبود قابل ملاحظه ای را در فشار خون سیستولیک و دیاستولیک، ضربان قلب، سطح BNP و کاهش تعداد PVC (Premature Ventricular Contraction) در هولتر مایتیورینگ ۲۴ ساعه ایجاد می‌کند و در نهایت دریافتند که سونا درمانی در بیماران CHF از طریق کاهش فعالیت اعصاب سمهاتیک نقش کلیدی را در پیشگیری از وقوع آریتمی‌های بطنی دارد. که با نتایج مطالعه حاضر

موضعی در قسمت قدام قفسه سینه بود اما در مطالعه ما گرمادرمانی موضعی در قسمت خلفی قفسه سینه انجام شد. به نظر می رسد گرمادرمانی موضعی در قسمت خلفی قفسه سینه آرامش پیشری به بیمار می دهد از این‌رو فعالیت سیستم سمهاتیک به نحو مطلوب تری کاهش و منجر به بی‌بود ضربان قلب و تعداد تنفس می شود.

از طرفی Tie و همکاران در مطالعه خود دریافتند که سوتا و حمام آب گرم در بیماران مبتلا به نارسایی احتقانی قلب موجب کاهش مقاومت عروق سیستمیک و ریوی می شود. همچنین نتایج این مطالعه نشان داد که سوتا و حمام آب گرم کسر خروجی بطن چپ را افزایش می دهد و عملکرد تنفس این بیماران را نیز بهبود می بخشد (۱۸). یافته‌های این مطالعه نیز با مطالعه ما همخوانی داشته و نتایج مطالعه ما را حمایت می کند. محمدپور و همکاران نیز در مطالعه خود دریافتند که گرمادرمانی موضعی قسمت قدام قفسه سینه منجر به بی‌بود تنفس و درصد اشباع اکسیژن خون می شود که نتایج این مطالعه نیز قویاً نتایج مطالعه حاضر را حمایت می کنند.

در توجه افزایش درصد اشباع اکسیژن و بی‌بود تنفس در مطالعه حاضر می توان گفت که کاهش مقاومت عروق ریوی و گشاد شدن آنها به دنبال گرمادرمانی موضعی موجب تبادل بهتر اکسیژن بین آکنول‌ها در سطح ریه و خون می شود و افزایش فشار سهی اکسیژن خون شریانی و در نتیجه افزایش درصد اشباع اکسیژن را سبب می گردد. همچنین افزایش برون ده قلی به دنبال گرمادرمانی می تواند مانع از ایجاد یا باخت بی‌بود احتقان قلبی ایجاد شده به دنبال نارسایی بطنی ناشی از ایسکمی می‌گارد شده و در نتیجه تنفس و درصد اشباع اکسیژن در این بیماران را بهبود بخشد. اگرچه مطالعات فرق پیشتر تاثیر سوتا و گرمادرمانی کل بدن را بر عملکرد قلبی و عروقی مورد بررسی قرار داده است اما ماهیت اصلی همه این تحقیقات به گرم کردن موضع و یا

همخوانی دارد (۲۰). در همین رابطه Miyata و همکاران نیز بیان کردند که سوتا و گرمادرمانی وضعیت معودنامه‌ک، عملکرد قلبی، آریتمی های بطنی، فاکتورهای عصبی، هورمونی و علایم بیماران مبتلا به CHF را بهبود می بخشد (۱۹). علاوه بر این Kuwahata و همکاران نیز در مطالعه خود دریافتند که سوتا باعث کاهش فعالیت اعصاب سمهاتیک و غماش شدن اعصاب پاراسمهاتیک می شود (۱۹). گرمادرمانی موضعی با هات پنگ نیز می تواند به علت گرمای مطلوب باعث آرامش و کاهش اضطراب بیماران مبتلا به سندرم کرومنی حاد شده و از این طریق فعالیت اعصاب سمهاتیک را کاهش داده و فشار خون، ضربان قلب، تنفس و درصد اشباع اکسیژن را در این بیماران بهبود بخشد.

با این وجود در مطالعات Kihara و همکاران (۱۴)، Miyamoto و همکاران (۱۵)، Imamura و همکاران (۱۶)، Miyata و همکاران (۱۷) سوتادرمانی تغییری در ضربان قلب در هر دو نکرد و در مطالعه Tie و همکاران ضربان قلب در هر دو گروه مطالعه در میان مداخله و بعد از مداخله نسبت به قبل به طور معناداری افزایش داشت (۱۸)، این در حالی است که در مطالعه حاضر ضربان قلب در گروه آزمون پس از مداخله بطور معناداری کاهش یافت. علت تفاوت نتایج این مطالعه با مطالعه حاضر را نیز می توان به نوع مداخله نسبت داد که در مطالعه آنها حمام آب گرم و سوتا، اما در مطالعه ما گرمادرمانی موضعی مورد استفاده قرار گرفته بود. علیرغم این در مطالعه محمدپور و همکاران نیز تعداد ضربان قلب در گروه آزمون بعد از مداخله تغییری نداشت اما در گروه پلاسیو بطور معناداری افزایش یافت (۱۱) که با نتایج مطالعه ما همخوانی ندارد. علت این تفاوت ممکن است بخاطر اختلاف در محل گرمادرمانی موضعی در مطالعه فوق و مطالعه حاضر باشد، بطوریکه در مطالعه فوق گرمادرمانی

آرامش بیشتری به بیمار بددهد و تغایل بیمار به استفاده از گرمادرمانی موضعی را افزایش دهد. از محدودیت های این مطالعه کم بودن حجم نمونه سوره مطالعه می باشد. پیشنهاد می شود مطالعه مشابه با حجم نمونه بیشتر و با اندازه گیری سطح NO₂, BNP و HSP72 چهت دستیابی به نتایج دقیق تر و فهم بهتر تأثیر گرمادرمانی موضعی بر عملکرد قلب و عروق انجام شود.

تشکر و قدردانی
مقاله حاضر برگرفته از طرح پژوهشی مصوب شورای پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی گتاباد می باشد. این مطالعه از حمایت مالی معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی گتاباد برخوردار بوده است. بدین وسیله از تسامی بیماران عزیزی که در مطالعه شرکت نمودند، حوزه معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی گتاباد (کمیته منطقه ای اخلاق در پژوهش، شورای پژوهشی)، مدیریت و پرستن محترم بخش ۲۲ بیمارستان ۱۳۹۰ بهمن گتاباد به واسطه همکاری بی دریشان تشکر و قدردانی می نمایم.

محیط پرداخته است. بنابراین تمامی مطالعات فوق به نوعی مؤید نتایج مطالعه حاضر می باشد و نشاندهنده تأثیر مثبت گرمادرمانی بر قلب و بهبود شاخص های فیزیولوژیک در این بیماران است.

نتیجه گیری

به طور کلی با توجه به یافته ها، گرمادرمانی موضعی قفسه سینه باعث بهبود فشار خون میستولیک و دیاستولیک، ضربان قلب، تنفس و درصد اشباع اکسیژن خون شریانی می شود. از آنجایی که گرمادرمانی موضعی یک مداخله ارزان و ساده پرستاری می باشد، آموزش و کاربرد این روش درمانی به کارکنان درمانی بوریزه پرستاران توصیه می شود. همچنین از آنجایی که در مراحل حاد متود کرونری سونا و گرمادرمانی کل بدن برای این بیماران امکانپذیر نیست و صلاوه بر این استفاده از کیسه آب گرم در قسمت قدام قفسه سینه با توجه به وزن آن و فضای مخصوص شده مختصسری برای بیماران ایجاد ناراحتی می کند گرمادرمانی موضعی در قسمت خلفی قفسه سینه می تواند غمن بهبود علایم،

Reference

- Godarzi Nejad H, Khodai M, Razaghi S. Cardiovascular disorder. In Translation **Harrison's principles of internal medicin**. 18th ed. Tehran: Arjmand; 2012. p: 17. [Persian]
- Calvet D, Touze E, Sablagrolles JL, Weber S, Mas JL. Prevalence of a sympathetic coronary artery disease in ischemic stroke patients: The precoris study. *Circulation* 2010; 121: 1623-9.
- Mosavi M. Cardiovascular disease.** In **Translation Anderoli and carpenter's cecil essentials of medicine**. 8th ed. Tehran: Tabib; 2010. p:12. [Persian]
- Nation Institutes of Health. Morbidity and Mortality: Chart book on cardiovascular, lung and blood disease. Bethesda: Us Department on Heart and Human Services, Public Health Service; 2011.
- Huffman JC, Smith FA, Blais MA, Januzzi JL, Gregory L. Anxiety, independent of depressive symptoms, is associated with in-hospital cardiac complications after acute myocardial infarction. *J Psychosom Res* 2008; 65: 557-563.
- Mohammad Aliha J, Asemi S. Cardiovascular nursing. In **Translation Brunner and Suddarth's Textbook of medical-surgical nursing**. 12th ed. Tehran: Jameenegar. 2010. p: 37. [Persian]
- Gale G, Rothbart P, Ye Li. Infrared therapy for chronic low back pain: A randomized control trial. *Pain Res Manag* 2006; 11: 193-196.

آنالیز علمی

8. Cameron MH. Physical agents in rehabilitation: from research to practice, Philadelphia: WB Saunders; 1999.p: 25.
9. Yaghobi M, Fathi M, Roshani D, valii S, Moradi M, Hasankhani H. Comparison of effects infrared and hot pack on pain of lumbar disc herniation. Journal of Hamedan University of Medical Sciences 2012; 17: 72-81.
10. Miyata M, Tei C. Pleiotropic effect of Waon therapy. JMAJ 2009; 52: 191–193. [Persian]
11. Mohammadpour A, Mohammadian B, Basiri Moghadam M, Nematollahi MR. The effect of local heat therapy on physiologic parameters of patients with acute coronary syndrome: a randomized controlled clinical trial. Iran J Crit Care Nurs 2014; 7: 74-83. [Persian]
12. Sobajima M, Nozawa T, Shida T, Ohori T, Matsuki A, Inoue H . Repeated sauna therapy attenuates ventricular remodeling after myocardial infarction in rats by increasing coronary vascularity of noninfarcted myocardium. Am J Physiol Heart 2011; 301: 548-554.
13. Imamura M, Biro S, Kihara T, Yoshifuku S, Takasaki K, Otsuji Y, et al. Repeated thermal therapy improves impaired vascular endothelial function in patients with coronary risk factors. J Am Coll Cardiol 2001; 38: 1083-8.
14. Kihara T, Biro S, Imamura M, Yoshifuku S, Takasaki K, Ikeda Y, and et al. Repeated sauna treatment improves vascular endothelial and cardiac function in patients with chronic heart failure. J Am Coll Cardiol 2002; 39: 754- 9.
15. Miyamoto H, Kal H, Nakaura H, Osada K, Mizuta Y, Matsumoto A, and et al. Safety and efficacy of repeated sauna bathing in patients with chronic systolic heart failure: a preliminary report. Journal of Cardiac Failure 2005; 11: 432-436.
16. Miyata M, Tei C. Pleiotropic effect of Waon therapy. JMAJ 2009; 52: 191–193
17. Suk Sohn IL, Mancho J, Shik Kim W, Jin Kim C, Sam Kim K, Hoa Bae J, et al. Preliminary clinical experience with Waon therapy in Korea: safety and effect. J Cardiovasc Ultrasound 2010; 18: 37-42.
18. Tie C, Horikiri Y, Park JC, Jeong JW, Chang KS, Toyama Y, et al. Acute hemodynamic improvement by thermal vasodilation in congestive heart failure. Circulation 1995; 91: 2582-2590.
19. Kuwahata S, Miyata M, Fujita S, Kubozono T, Shinsato T, Ikeda Y, et al. Improvement of autonomic nervous activity by Waon therapy in patients with chronic heart failure. Journal of Cardiology 2011; 57: 100-106.